

Η Barbie αρνητικό πρότυπο ομορφιάς!

Αγαπημένη κούκλα εκατομμυρίων κοριτσιών ή πρότυπο ανορεξίας;

Με την Barbie, την ξανθιά πλαστική καλλονή με τις τέλειες αναλογίες και το αψεγάδιαστο πρόσωπο έχουν γαλουχηθεί γενιές και γενιές κοριτσιών σε όλο τον κόσμο, σε σημείο που κάποιες μεγαλώνοντας θέλησαν να την «αντιγράψουν». Όπως αποδεικνύεται όμως, η αγαπημένη παιδική κούκλα δεν έχει και τόσο... αθώο παρελθόν, ενώ πληθαίνουν οι φωνές που υποστηρίζουν ότι προωθεί ανορεκτικά πρότυπα στα μικρά κορίτσια, τα οποία ενηλικιώνονται με την εικόνα της τέλειαις και χωρίς ψεγάδια γυναίκας.

Από τον Μάρτιο του 1959 που λανσαρίστηκε στην αμερικανική αγορά μέχρι σήμερα, η «μεσόκοπη» πλέον κούκλα-πόθος εκατομμυρίων κοριτσιών ανά την υφήλιο έχει αλλάξει δεκάδες δουλειές. Από αστροναύτης, fashion editor και γυμνάστρια έφτασε να γίνει rapper, αρχαιολόγος, ακόμη και... πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, όμως ούτε για μία στιγμή δεν έχασε τις αναλογίες που της χάρισαν και τον τίτλο της «βασίλισσας της ομορφιάς». Σήμερα, η κούκλα με τη μέση-

δαχτυλίδι και τα ισχνά πόδια πουλάει δύο κόπιες της ανά δευτερόλεπτο, η επιτυχία της ωστόσο δεν μπορεί να αναστείλει την εύλογη ύπαρξη μιας σειράς ερωτημάτων που εγείρονται για το κατά πόσο τα πρότυπα που προωθεί είναι υγιή για τα μικρά κορίτσια.

Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Bradley στο Ιλινόις, αν η Barbie ήταν πραγματική γυναίκα, οι αναλογίες της θα ήταν 32-17-28! Ακόμη πιο σοκαριστική είναι η διαπίστωση ότι αν η ξανθιά κούκλα ήταν υπαρκτό πρόσωπο, η μέση της θα ήταν κατά 39% πιο λεπτή από αυτή μιας ανορεκτικής γυναίκας: «Τα κορίτσια συγκρίνουν τους εαυτούς τους με την Barbie από πολύ μικρή ηλικία, γεγονός που ασκεί πολύ αρνητική επίδραση στην αυτοεκτίμησή τους όταν είναι μεταξύ πέντε και οκτώ ετών» λένε οι συγγραφείς του βιβλίου «Καταναλωτική κουλτούρα, ταυτότητα και ευημερία» Helga Dittmar και Emma Halliwell, συμπληρώνοντας ότι στην προσπάθειά τους να μοιάσουν στην αγαπημένη τους κούκλα πολλά κορίτσια έφτασαν στα όρια της ανορεξίας ή της βουλιμίας: «Η Barbie επηρεάζει την εικόνα που έχουν

τα κορίτσια μικρότερης ηλικίας για τον εαυτό τους, όμως αυτή την εικόνα τα κορίτσια την κουβαλούν μαζί τους μεγαλώνοντας.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να εστιάζουν στις ατέλειες που νομίζουν ότι έχουν, παρά στα δυνατά σημεία τους. Η τραγική ειρωνεία είναι ότι κάθε γυναίκα έχει τον δικό της σωματότυπο, την ώρα που η πλαστική μπορεί να πάρει όποιο σχήμα εμείς θέλουμε. Κι όμως, η Barbie κρατάει τη φόρμα της, ενώ οι γυναίκες με σάρκα και οστά προσπαθούν να αλλάξουν τη δική τους για να της μοιάσουν»!

Εκτός από πρότυπο ανορεξίας, η... πενηντάρα πλέον Barbie προωθεί φυλετικές διακρίσεις -μια άποψη λέει ότι προβάλλει ως ιδανικό το πρότυπο της ξανθιάς Ευρωπαϊάς με τα γαλανά μάτια και τις άψογες αναλογίες-, αλλά και αρνητικά στερεότυπα για τη θέση καθώς και για τον ρόλο της γυναίκας στην κοινωνία. Αυτό τουλάχιστον ισχυρίζεται η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Berkley, Adena Young: «Όταν το 1992 βγήκε η πρώτη ομιλούσα Barbie, εκστόμιζε φράσεις όπως "Τα μαθηματικά είναι δύσκολα". Αυτό ενισχύει την πεποίθηση στο μυαλό των νέων κοριτσιών ότι τα αγόρια είναι καλύτερα στα μαθηματικά και τις επιστήμες απ' ό,τι τα κορίτσια».

Από την μαθήτριά,
Ανδριάννα Γιαννακόδημου Γ1

